

26.11.2018

OPINIA

Komisji Transportu i Turystyki

dla Komisji Prawnej

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie powództw przedstawicielskich w celu ochrony zbiorowych
interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE
(COM(2018)0184 – C8-0149/2018 – 2018/0089(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Georg Mayer

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Sprawozdawca komisji opiniodawczej z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie powództw przedstawicielskich, który ma zapewnić, by państwa członkowskie stosowały, wdrażały i egzekwowały prawo UE w pełnym zakresie oraz oferowały obywatelom odpowiednią ochronę prawną.

Dyrektywa w sprawie powództw przedstawicielskich nie ingeruje w istniejące mechanizmy służące poprawie lub zmianie dyrektyw wymienionych w załączniku I poprzez lokalne przedsiębiorstwa transportowe i turystyczne, lecz należy ją postrzegać jako narzędzie stosowania obowiązującego prawa w sposób przyjazny konsumentom. W przypadku sporów o dopuszczalności powództwa przedstawicielskiego decyduje właściwe państwo członkowskie (zakres kompetencji określa się na podstawie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 – Bruksela I).

Specyfikę różnych sektorów branży transportowej i turystycznej, takich jak podróże samolotem, pociągiem i statkiem czy wyjazdy zorganizowane, uwzględnia się w dyrektywach sektorowych, w których powinna mieć zastosowanie możliwość powództwa przedstawicielskiego.

Z punktu widzenia kompleksowej ochrony konsumentów zdaniem sprawozdawcy komisji opiniodawczej dyrektywy sektorowe trzeba koniecznie i jak najszybszej poddać przeglądowi, uaktualnić i ewentualnie dostosować do zmian na rynku. Dotyczy to w szczególności dyrektywy w sprawie pasażerów linii lotniczych. Niniejsza dyrektywa w sprawie powództw przedstawicielskich nie może w żadnym razie odwrócić uwagi od faktu, że nowelizacja praw pasażerów linii lotniczych jest znacznie opóźniona. Na obecnym etapie nie można jednak jeszcze przewidzieć, czy już 12 miesięcy po wejściu w życie dyrektywy w sprawie powództw przedstawicielskich przeprowadzony zostanie przegląd, przez co proponowany przez Komisję termin oceny dotyczącej dalszego utrzymania dyrektywy w załączniku I wydaje się mało sensowny.

Procedury zbiorowego dochodzenia roszczeń nie powinny służyć wykonywaniu zadań publicznych, takich jak ściganie zachowań powodujących szkody. Wykonywania takich zadań publicznych nie wolno powierzać prywatnym organizacjom, natomiast należy udzielić instytucjom prywatnym wyłącznego dostępu do odpowiednich procedur.

Dyrektywa nie dotyczy możliwości prowadzenia postępowań konkurencyjnych o charakterze blokującym w odniesieniu do późniejszych procedur powództw przedstawicielskich; konieczna jest tu jeszcze szczegółowa analiza i regulacja, aby zapobiec mnożeniu się procedur kosztem sądów, konsumentów i przedsiębiorstw.

Nie można zachęcać do prowadzenia arbitralnych i szantażujących postępowań przeciw przedsiębiorstwom, co mogłoby się przerodzić w lukratywny model biznesowy.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej jest ponadto zdania, że istnieje potrzeba poprawy w następujących kwestiach:

1. Definicja upoważnionych podmiotów: W tym przypadku należy dokładniej określić warunki wstępne, a wszystkie warunki muszą być zrozumiałe przez cały okres trwania powództwa przedstawicielskiego we właściwych upoważnionych podmiotach.
2. System opt-in: Sprawozdawca odrzuca cywilnoprawne powództwa przedstawicielskie bez mandatu zainteresowanych konsumentów, ponieważ odejście od tego systemu opt-in nie

jest zgodne z naszą europejską tradycją prawną. Warunkiem wniesienia pozwu zbiorowego musi być zgoda konsumenta na dochodzenie jego roszczeń. Jednak należy wyjść z założenia, że w przypadku stosowania systemu opt-in przy dochodzeniu drobnych roszczeń nie da się uzyskać powszechnej zgody domniemanych poszkodowanych, ponieważ ewentualna rekompensata nie zostanie przyznana bezpośrednio im.

3. Finansowanie upoważnionych podmiotów: Państwo w żadnym wypadku nie powinno finansować upoważnionych podmiotów. Musi tu obowiązywać zasada równego traktowania skarżących i pozwanych i nie wolno faworyzować żadnej ze stron.

4. Wynagrodzenie adwokata: Powództwa przedstawicielskie nie powinny stwarzać zachęty do prowadzenia sporów, które są zbędne z punktu widzenia stron. Państwa członkowskie powinny wykluczyć możliwość wypłacania honorarium za pomyślny wynik sprawy.

5. Postępowanie karne: Ewentualna rekompensata nie powinna przekraczać kwoty środków naprawczych, jaką można by uzyskać w drodze powództwa indywidualnego.

POPRAWKI

Komisja Transportu i Turystyki zwraca się do Komisji Prawnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Celem niniejszej dyrektywy jest umożliwienie upoważnionym podmiotom reprezentującym zbiorowy interes konsumentów dochodzenia roszczeń w drodze powództw przedstawicielskich skierowanych przeciwko naruszeniom przepisów prawa Unii. Upoważnione podmioty powinny mieć możliwość wnoszenia o zaprzestanie lub zakazanie naruszenia, o potwierdzenie, że do naruszenia doszło i dochodzić rekompensaty, takiej jak odszkodowanie, naprawa lub obniżenie ceny, zgodnie z prawem krajowym.

Poprawka

(1) Celem niniejszej dyrektywy jest umożliwienie upoważnionym podmiotom reprezentującym zbiorowy interes konsumentów dochodzenia roszczeń w drodze powództw przedstawicielskich skierowanych przeciwko naruszeniom przepisów prawa Unii. Upoważnione podmioty powinny mieć możliwość wnoszenia o zaprzestanie lub zakazanie naruszenia, o potwierdzenie, że do naruszenia doszło i dochodzić rekompensaty, takiej jak odszkodowanie, naprawa, **wymiana, usunięcie** lub obniżenie ceny, **rozwiązanie umowy lub zwrot zapłaconej kwoty** zgodnie z prawem krajowym.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7) Komisja przyjęła wnioski ustawodawcze dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 261/2004 ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów oraz rozporządzenia (WE) nr 2027/97 w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu przewozu pasażerów i ich bagażu drogą powietrzną³⁰, jak i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym³¹. W związku z tym należy przewidzieć, aby rok po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja dokonała oceny, czy przepisy unijne w zakresie praw pasażerów korzystających z transportu lotniczego oraz pasażerów w ruchu kolejowym oferują odpowiedni poziom ochrony konsumentów, porównywalny z poziomem oferowanym w niniejszej dyrektywie, oraz wyciągnęła wszelkie konieczne wnioski odnośnie do zakresu stosowania niniejszej dyrektywy.

skreśla się

³⁰ COM(2013) 130 final.

³¹ COM(2017) 548 final.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16) Upoważnione podmioty powinny

(16) Upoważnione podmioty powinny

mieć możliwość dochodzenia zastosowania środków mających na celu eliminację utrzymujących się skutków naruszenia. Środki te powinny przybierać formę nakazu rekompensaty zobowiązującego przedsiębiorcę do zapewnienia między innymi odszkodowania, naprawy, wymiany, obniżki ceny, rozwiązania umowy lub zwrotu poniesionych kosztów, w zależności od przypadku i zgodnie z prawem krajowym.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Państwa członkowskie mogą wymagać od upoważnionych podmiotów udzielenia wystarczających informacji w celu wsparcia powództwa przedstawicielskiego o rekompensatę, w tym opisu grupy konsumentów, których dotyczy dane naruszenie, oraz kwestii w zakresie stanu faktycznego i prawa, które mają być rozstrzygnięte w drodze powództwa przedstawicielskiego. Upoważniony podmiot **nie** powinien mieć **obowiązku** indywidualnego zidentyfikowania wszystkich konsumentów, których dotyczy naruszenie, aby wytoczyć powództwo. W powództwach przedstawicielskich w zakresie dochodzenia roszczeń sąd lub organ administracyjny powinien na jak najwcześniejszym etapie postępowania zweryfikować, czy dana sprawa nadaje się do wniesienia w trybie powództwa przedstawicielskiego, uwzględniając charakter naruszenia oraz cechy charakterystyczne szkód poniesionych przez zainteresowanych konsumentów.

mieć możliwość dochodzenia zastosowania środków mających na celu eliminację utrzymujących się skutków naruszenia. Środki te powinny przybierać formę nakazu rekompensaty zobowiązującego przedsiębiorcę do zapewnienia między innymi odszkodowania, naprawy, wymiany, **usunięcia**, obniżki ceny, rozwiązania umowy lub zwrotu poniesionych kosztów, w zależności od przypadku i zgodnie z prawem krajowym.

Poprawka

(18) Państwa członkowskie mogą wymagać od upoważnionych podmiotów udzielenia wystarczających informacji w celu wsparcia powództwa przedstawicielskiego o rekompensatę, w tym opisu grupy konsumentów, których dotyczy dane naruszenie, oraz kwestii w zakresie stanu faktycznego i prawa, które mają być rozstrzygnięte w drodze powództwa przedstawicielskiego. Upoważniony podmiot powinien mieć **obowiązek** indywidualnego zidentyfikowania wszystkich konsumentów, których dotyczy naruszenie, **i z góry uzyskać ich zgodę na udział w powództwie przedstawicielskim**, aby wytoczyć powództwo. W powództwach przedstawicielskich w zakresie dochodzenia roszczeń sąd lub organ administracyjny powinien na jak najwcześniejszym etapie postępowania zweryfikować, czy dana sprawa nadaje się do wniesienia w trybie powództwa przedstawicielskiego, uwzględniając charakter naruszenia oraz cechy charakterystyczne szkód poniesionych przez zainteresowanych konsumentów.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

(20) W przypadku gdy konsumentów, których dotknęła ta sama praktyka, można zidentyfikować i ponieśli oni porównywalną szkodę w odniesieniu do okresu czasu lub zakupu, tak jak w przypadku długoterminowych umów konsumenckich, sąd lub organ administracyjny może wyraźnie określić grupę konsumentów, których dotyczy naruszenie, w toku postępowania z powództwa przedstawicielskiego. Sąd lub organ administracyjny mógłby w szczególności poprosić przedsiębiorcę naruszającego przepisy o udzielenie stosownych informacji, takich jak tożsamość konsumentów i czas stosowania praktyki. Ze względu na praktyczność i efektywność w tych przypadkach państwa członkowskie, zgodnie z przepisami krajowymi, mogłyby wziąć pod uwagę zapewnienie konsumentom możliwości osiągnięcia bezpośrednich korzyści z wydanego nakazu rekompensaty **bez konieczności uzyskania** od nich indywidualnego upoważnienia przed wydaniem nakazu rekompensaty.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

(21) W sprawach o niskiej wartości jest mało prawdopodobne, że większość konsumentów podejmie działania w celu egzekwowania swoich praw, jako że nakład pracy i kosztów przeważałyby nad

Poprawka

(20) W przypadku gdy konsumentów, których dotknęła ta sama praktyka, można zidentyfikować i ponieśli oni porównywalną szkodę w odniesieniu do okresu czasu lub zakupu, tak jak w przypadku długoterminowych umów konsumenckich, sąd lub organ administracyjny może wyraźnie określić grupę konsumentów, których dotyczy naruszenie, w toku postępowania z powództwa przedstawicielskiego. Sąd lub organ administracyjny mógłby w szczególności poprosić przedsiębiorcę naruszającego przepisy o udzielenie stosownych informacji, takich jak tożsamość konsumentów i czas stosowania praktyki. Ze względu na praktyczność i efektywność w tych przypadkach państwa członkowskie, zgodnie z przepisami krajowymi, mogłyby wziąć pod uwagę zapewnienie konsumentom możliwości osiągnięcia bezpośrednich korzyści z wydanego nakazu rekompensaty **oraz uzyskanie** od nich indywidualnego upoważnienia przed wydaniem nakazu rekompensaty.

indywidualnymi korzyściami. Jeżeli jednak ta sama praktyka dotyczy wielu konsumentów, łączna strata może być znaczna. W takich przypadkach sąd lub organ może uznać, że zwrócenie środków pieniężnych zainteresowanym konsumentom jest nieproporcjonalne, na przykład dlatego, że jest to zbyt uciążliwe lub niewykonalne w praktyce. W związku z tym byłoby lepiej, aby środki pieniężne otrzymane w ramach rekompensaty w drodze powództw przedstawicielskich służyły ochronie zbiorowych interesów konsumentów i powinny być przekazane na stosowny cel publiczny, taki jak fundusz pomocy prawnej dla konsumentów, kampanie informacyjne lub ruchy konsumenckie.

indywidualnymi korzyściami. Jeżeli jednak ta sama praktyka dotyczy wielu konsumentów, łączna strata może być znaczna. W takich przypadkach, **niezależnie od prawa konsumentów indywidualnych do domagania się odszkodowania**, sąd lub organ może uznać, że zwrócenie środków pieniężnych zainteresowanym konsumentom jest nieproporcjonalne, na przykład dlatego, że jest to zbyt uciążliwe lub niewykonalne w praktyce. W związku z tym byłoby lepiej, aby środki pieniężne otrzymane w ramach rekompensaty w drodze powództw przedstawicielskich służyły ochronie zbiorowych interesów konsumentów i powinny być przekazane na stosowny cel publiczny, taki jak fundusz pomocy prawnej dla konsumentów, kampanie informacyjne lub ruchy konsumenckie. **Środki pieniężne nie powinny być przyznawane upoważnionemu podmiotowi, który wytoczył powództwo, aby zapobiegać konfliktom interesów.**

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

(23) W niniejszej dyrektywie przewidziano mechanizm proceduralny, który nie wpływa na uregulowania ustanawiające prawa materialne konsumentów do umownych i pozaumownych środków prawnych, w przypadku gdy ich interesy ucierpiały w wyniku naruszenia, takie jak prawo do odszkodowania, rozwiązania umowy, zwrotu kosztów, wymiany, naprawy lub obniżenia ceny. Powództwo przedstawicielskie o rekompensatę na mocy niniejszej dyrektywy można wytoczyć wyłącznie w przypadku, gdy prawo Unii lub prawo krajowe przewiduje

Poprawka

(23) W niniejszej dyrektywie przewidziano mechanizm proceduralny, który nie wpływa na uregulowania ustanawiające prawa materialne konsumentów do umownych i pozaumownych środków prawnych, w przypadku gdy ich interesy ucierpiały w wyniku naruszenia, takie jak prawo do odszkodowania, rozwiązania umowy, zwrotu kosztów, wymiany, **usunięcia**, naprawy lub obniżenia ceny. Powództwo przedstawicielskie o rekompensatę na mocy niniejszej dyrektywy można wytoczyć wyłącznie w przypadku, gdy prawo Unii lub prawo krajowe przewiduje

takie prawa materialne.

takie prawa materialne.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję

(25) Upoważnione podmioty powinny zapewnić pełną przejrzystość w odniesieniu do źródła finansowania swojej działalności ogólnie oraz w związku z finansowaniem konkretnego powództwa przedstawicielskiego o rekompensatę, aby umożliwić sądom i organom administracyjnym ocenę, czy nie ma konfliktu interesów pomiędzy osobą trzecią uczestniczącą w finansowaniu a upoważnionym podmiotem i aby uniknąć ryzyka nadużywania drogi sądowej oraz ocenić, czy finansująca osoba trzecia posiada wystarczające środki do pokrycia swoich zobowiązań finansowych wobec upoważnionego podmiotu. Informacje, których upoważniony podmiot udziela sądowi lub organowi administracyjnemu nadzorującemu powództwo przedstawicielskie, powinny umożliwiać mu ocenę, czy osoba trzecia może wywierać wpływ na decyzje proceduralne upoważnionego podmiotu w kontekście powództwa przedstawicielskiego, w tym w zakresie ugód, i czy finansuje powództwo przedstawicielskie o rekompensatę skierowane przeciwko pozwanemu, który jest konkurentem dla podmiotu, od którego pochodzą środki finansowe, lub przeciwko pozwanemu, od którego podmiot, od którego pochodzą środki finansowe, jest zależny. W przypadku potwierdzenia którejkolwiek z tych okoliczności sąd lub organ administracyjny powinien być uprawniony do nakazania upoważnionemu podmiotowi odmówienia przyjęcia danych środków finansowych oraz w stosownych przypadkach do odrzucenia legitymacji

Poprawka

(25) Upoważnione podmioty powinny zapewnić **przez cały czas trwania procesu** pełną przejrzystość w odniesieniu do źródła finansowania swojej działalności ogólnie oraz w związku z finansowaniem konkretnego powództwa przedstawicielskiego o rekompensatę, aby umożliwić sądom i organom administracyjnym ocenę, czy nie ma konfliktu interesów pomiędzy osobą trzecią uczestniczącą w finansowaniu a upoważnionym podmiotem i aby uniknąć ryzyka nadużywania drogi sądowej oraz ocenić, czy finansująca osoba trzecia posiada wystarczające środki do pokrycia swoich zobowiązań finansowych wobec upoważnionego podmiotu. Informacje, których upoważniony podmiot udziela sądowi lub organowi administracyjnemu nadzorującemu powództwo przedstawicielskie, powinny umożliwiać mu ocenę, czy osoba trzecia może wywierać wpływ na decyzje proceduralne upoważnionego podmiotu w kontekście powództwa przedstawicielskiego, w tym w zakresie ugód, i czy finansuje powództwo przedstawicielskie o rekompensatę skierowane przeciwko pozwanemu, który jest konkurentem dla podmiotu, od którego pochodzą środki finansowe, lub przeciwko pozwanemu, od którego podmiot, od którego pochodzą środki finansowe, jest zależny. W przypadku potwierdzenia którejkolwiek z tych okoliczności sąd lub organ administracyjny powinien być uprawniony do nakazania upoważnionemu podmiotowi odmówienia przyjęcia danych środków finansowych oraz w stosownych

upoważnionego podmiotu w określonym przypadku.

przypadkach do odrzucenia legitymacji upoważnionego podmiotu w określonym przypadku.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

(31) Zapewnienie, aby konsumenci byli poinformowani o powództwie przedstawicielskim, jest kluczowe dla jego powodzenia. Konsumenci powinni być informowani o toczącym się postępowaniu z powództwa przedstawicielskiego, fakcie, że praktykę przedsiębiorcy uznano za naruszenie prawa, swoich prawach po stwierdzeniu naruszenia i jakichkolwiek kolejnych krokach do podjęcia przez zainteresowanych konsumentów, zwłaszcza w zakresie uzyskania rekompensaty. Ryzyko reputacyjne związane z rozpowszechnianiem informacji na temat naruszenia jest również istotne dla odstraszenia przedsiębiorców naruszających prawa konsumentów.

Poprawka

(31) Zapewnienie, aby konsumenci byli poinformowani o powództwie przedstawicielskim, jest kluczowe dla jego powodzenia. Konsumenci powinni być informowani o toczącym się postępowaniu z powództwa przedstawicielskiego, fakcie, że praktykę przedsiębiorcy uznano za naruszenie prawa, swoich prawach po stwierdzeniu naruszenia i jakichkolwiek kolejnych krokach do podjęcia przez zainteresowanych konsumentów, zwłaszcza w zakresie uzyskania rekompensaty. Ryzyko reputacyjne związane z rozpowszechnianiem informacji na temat naruszenia jest również istotne dla odstraszenia przedsiębiorców **umyślnie** naruszających prawa konsumentów.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W niniejszej dyrektywie określono uregulowania umożliwiające upoważnionym podmiotom dochodzenie roszczeń w drodze powództw przedstawicielskich mających na celu ochronę zbiorowych interesów konsumentów, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń służących uniknięciu nadużywania drogi

Poprawka

1. W niniejszej dyrektywie określono uregulowania umożliwiające upoważnionym podmiotom dochodzenie roszczeń w drodze powództw przedstawicielskich mających na celu ochronę zbiorowych interesów konsumentów **w przypadku szkody zbiorowej**, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń służących uniknięciu nadużywania drogi

sądowej.

sądowej.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania w mocy przepisów przewidujących przyznanie upoważnionym podmiotom lub innym osobom innych środków proceduralnych do wnoszenia powództw mających na celu ochronę zbiorowych interesów konsumentów na poziomie krajowym.

Poprawka

2. Niniejsza dyrektywa **ma na celu minimalny poziom harmonizacji i** nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania w mocy przepisów przewidujących przyznanie upoważnionym podmiotom lub innym osobom innych środków proceduralnych do wnoszenia powództw mających na celu ochronę zbiorowych interesów konsumentów na poziomie krajowym.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu zwalczenia naruszeń przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku I dokonywanych przez przedsiębiorców, które **szkodzą** lub mogą **szkodzić zbiorowym interesom** konsumentów. Ma ona zastosowanie do naruszeń **krajowych i transgranicznych**, w tym w przypadku gdy naruszeń zaprzestano przed rozpoczęciem postępowania z powództwa przedstawicielskiego lub przed zakończeniem takiego postępowania.

Poprawka

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu zwalczenia naruszeń przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku I dokonywanych przez przedsiębiorców, które **powodują** lub mogą **powodować szkodę zbiorową dla zbiorowych interesów** konsumentów. Ma ona zastosowanie do naruszeń **o wymiarze unijnym**, w tym w przypadku gdy naruszeń zaprzestano przed rozpoczęciem postępowania z powództwa przedstawicielskiego lub przed zakończeniem takiego postępowania.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Powództwo przedstawicielskie nie zastępuje prawa konsumenta do uzyskania indywidualnego odszkodowania na mocy szczegółowego prawa Unii w przypadku naruszenia przepisów prawa unijnego przez przedsiębiorców.

Poprawka 14

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do prawa Unii poddawanego przeglądowi, wymienionego w wykazie w nowym załączniku III.

Poprawka 15

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a) „szkoda zbiorowa” oznacza dokonane przez przedsiębiorców naruszenie powszechne o wymiarze unijnym przepisów prawa unijnego wymienionych w załączniku I, które szkodzi lub może szkodzić zbiorowemu interesowi znacznej liczby konsumentów;

Poprawka 16

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 6 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6b) „naruszenie powszechne o

wymiarze unijnym” oznacza powszechnie występujące naruszenie, które szkodziło, szkodzi lub może zaszkodzić zbiorowym interesom konsumentów w co najmniej dwóch trzecich państw członkowskich zamieszkałych łącznie przez co najmniej dwie trzecie ludności Unii.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) jest prawidłowo ustanowiony zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego;

Poprawka

a) jest prawidłowo ustanowiony zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego *i zarejestrowany w wykazie właściwego ministerstwa państwa członkowskiego przedsiębiorstwa;*

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) istnieje od co najmniej trzech lat i prowadził działalność nieprzerwanie przez trzy wcześniejsze lata;

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz upoważnionych podmiotów i jego aktualizacje.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2 – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cb) posiada wystarczające zasoby finansowe i kadrowe oraz specjalistyczną wiedzę prawniczą, aby reprezentować większą liczbę osób i działać w ich interesie.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2 – litera c c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cc) istnieje bezpośredni związek pomiędzy głównymi celami działalności tych organizacji a prawami gwarantowanymi na mocy prawa Unii, których naruszenie zarzuca się w wytaczanym powództwie;

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2 – litera c d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cd) ma na celu pożytek publiczny.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Państwa członkowskie **zapewniają**, by zwłaszcza organizacje konsumenckie i niezależne instytucje publiczne były

3. Państwa członkowskie **dopilnowują**, by **uznane lub stworzone doraźnie organizacje broniące interesu**

uprawnione do uzyskania statusu upoważnionego podmiotu. Na upoważnione podmioty państwa członkowskie mogą wyznaczyć organizacje **konsumenckie** reprezentujące członków z więcej niż jednego państwa członkowskiego.

publicznego, a zwłaszcza organizacje konsumenckie **oraz** niezależne instytucje publiczne, były uprawnione do uzyskania statusu upoważnionego podmiotu. Na upoważnione podmioty państwa członkowskie mogą wyznaczyć organizacje reprezentujące członków z więcej niż jednego państwa członkowskiego.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 5 – ustęp 2 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Aby dochodzić wydania nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk, upoważnione podmioty **nie** są zobowiązane do uzyskania upoważnienia od indywidualnych zainteresowanych konsumentów lub do przedstawienia dowodu rzeczywistej straty lub szkody poniesionej przez zainteresowanych konsumentów bądź zamiaru lub zaniedbania ze strony przedsiębiorcy.

Poprawka

Aby dochodzić wydania nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk, upoważnione podmioty są zobowiązane do uzyskania upoważnienia od indywidualnych zainteresowanych konsumentów lub do przedstawienia dowodu rzeczywistej straty lub szkody poniesionej przez zainteresowanych konsumentów bądź zamiaru lub zaniedbania ze strony przedsiębiorcy.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 5 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Nakaz rekompensaty, który zobowiązuje przedsiębiorcę do zapewnienia m.in. i w zależności od przypadku: odszkodowania, naprawy, wymiany, usunięcia, obniżki ceny, rozwiązania umowy lub zwrotu poniesionych kosztów.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Dla celów art. 5 ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by upoważnione podmioty miały prawo do wytaczania powództw przedstawielskich o wydanie nakazu rekompensaty zobowiązującego przedsiębiorcę do zapewnienia między innymi odszkodowania, naprawy, wymiany, obniżenia ceny, rozwiązania umowy lub zwrotu poniesionych kosztów, w zależności od przypadku. Dane państwo członkowskie **może wymagać** upoważnienia ze strony indywidualnych zainteresowanych konsumentów przed wydaniem decyzji deklaratoryjnej lub nakazu rekompensaty.

Poprawka

Dla celów art. 5 ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by upoważnione podmioty miały prawo do wytaczania powództw przedstawielskich o wydanie nakazu rekompensaty zobowiązującego przedsiębiorcę do zapewnienia między innymi odszkodowania, naprawy, wymiany, **usunięcia**, obniżenia ceny, rozwiązania umowy lub zwrotu poniesionych kosztów, w zależności od przypadku. Dane państwo członkowskie **wymaga** upoważnienia ze strony indywidualnych zainteresowanych konsumentów przed wydaniem decyzji deklaratoryjnej lub nakazu rekompensaty.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Upoważnione podmioty **udzielają** wystarczających informacji zgodnie z wymaganiami prawa krajowego w celu wsparcia powództwa, z uwzględnieniem opisu grupy konsumentów, których dotyczy powództwo oraz kwestii w zakresie stanu faktycznego i prawnego, które mają być rozstrzygnięte.

Poprawka

Upoważnione podmioty **muszą udzielić** wystarczających informacji zgodnie z wymaganiami prawa krajowego w celu wsparcia powództwa, z uwzględnieniem opisu grupy konsumentów, których dotyczy powództwo, oraz kwestii w zakresie stanu faktycznego i prawnego, które mają być rozstrzygnięte, **a także w celu wykazania, że wyczerpane zostały możliwości procedury dochodzenia roszczeń zapewniające ochronę praw konsumentów na mocy przepisów opartych na określonych z góry roszczeniach.**

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 2

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą upoważnić sąd lub organ administracyjny do wydania zamiast nakazu rekompensaty decyzji deklaratoryjnej w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorcy w stosunku do konsumentów poszkodowanych w wyniku naruszenia prawa Unii wymienionego w załączniku I w należycie uzasadnionych przypadkach, w których ze względu na cechy charakterystyczne indywidualnej szkody wyrządzonej zainteresowanym konsumentom określenie ilościowe indywidualnej rekompensaty jest złożone.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby upoważnione podmioty mogły otrzymać zgodnie z prawem mandat od indywidualnego konsumenta wyłącznie po pełnym poinformowaniu go na piśmie o: (i) wszystkich istotnych aspektach procedury pozwu zbiorowego; (ii) możliwości dochodzenia przez konsumenta roszczenia bezpośrednio od przedsiębiorstwa bez udziału upoważnionego podmiotu lub za pośrednictwem swojego prawnika lub innego przedstawiciela, jakiego dopuszcza prawo krajowe; oraz (iii) wszelkich dostępnych opcjach indywidualnego dochodzenia roszczeń, w tym na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 3 – litera a

a) konsumentów poszkodowanych w wyniku naruszenia, których można zidentyfikować i ponieśli oni porównywalną szkodę w wyniku tej samej praktyki w odniesieniu do okresu czasu lub zakupu. W takich przypadkach wymaganie upoważnienia ze strony indywidualnych zainteresowanych konsumentów nie stanowi warunku dla wytoczenia powództwa. Rekompensata powinna być skierowana do zainteresowanych konsumentów;

skreśla się

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) konsumentów, którzy ponieśli stratę na tak małe kwoty, że przekazanie im rekompensaty byłoby nieproporcjonalne. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, by udzielenie upoważnienia przez indywidualnych konsumentów nie było wymagane. Rekompensata jest przeznaczona na cel publiczny służący zbiorowym interesom konsumentów.

skreśla się

Poprawka 31

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Informacje udzielane przez upoważnione podmioty w związku z art. 6 ust. 2 ppkt (ii) obejmują: (i) tożsamość upoważnionego podmiotu i jego uzasadniony interes w odpowiednich przepisach prawa Unii; (ii) wszystkie możliwe etapy procedury pozwu zbiorowego i oczekiwany okres ich trwania; (iii) sposoby lub brak sposobów indywidualnego lub zbiorowego wpływania zaangażowanych konsumentów na decyzje upoważnionego podmiotu w odniesieniu do procedury pozwu zbiorowego; (iv) jasne informacje o wszystkich kosztach związanych z procedurą pozwu zbiorowego, którymi można obciążyć konsumentów indywidualnych lub które można w jakikolwiek sposób od nich pobrać, łącznie z przykładowym wyliczeniem wpływu takich kosztów na ewentualną rekompensatę lub inną formę zadośćuczynienia, jakie mogą otrzymać konsumenci indywidualni; oraz (v) szczegółowe informacje, jak i kiedy konsumenci indywidualni otrzymają rekompensatę lub inną formę

zadośćuczynienia, jeżeli procedura pozwu zbiorowego zakończy się powodzeniem.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Upoważniony podmiot, który dochodzi nakazu rekompensaty, o którym mowa w art. 6 ust. 1, deklaruje na wczesnym etapie powództwa źródła finansowania wykorzystywane na swoją działalność ogólnie oraz w związku z finansowaniem powództwa. Wykazuje on, że posiada wystarczające środki **finansowe** do reprezentowania najlepszych interesów zainteresowanych konsumentów i do pokrycia ewentualnych kosztów w przypadku niepomyślnego zakończenia powództwa.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 7 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Upoważniony podmiot, który dochodzi nakazu rekompensaty, o którym mowa w art. 6 ust. 1, deklaruje na wczesnym etapie powództwa źródła finansowania wykorzystywane na swoją działalność ogólnie oraz w związku z finansowaniem powództwa **w czasie całej procedury**. Wykazuje on **w sposób przejrzysty**, że posiada wystarczające środki do reprezentowania najlepszych interesów zainteresowanych konsumentów i do pokrycia ewentualnych kosztów w przypadku niepomyślnego zakończenia powództwa.

3a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby po zakończonym powodzeniem powództwie przedstawicielskim odszkodowanie, które musi wypłacić przedsiębiorstwo, trafiło wyłącznie do zainteresowanych konsumentów; od kwoty rekompensaty można odliczyć poniesione koszty kadrowe czy sądowe, jeżeli nie zostały one zwrócone upoważnionemu podmiotowi w inny sposób.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 7 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Koszty przegranego powództwa przedstawicielskiego upoważniony podmiot musi pokryć sam.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 9 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Państwa członkowskie zapewniają, by sąd lub organ administracyjny **wymagał od przedsiębiorcy naruszającego przepisy informowania** zainteresowanych konsumentów na własny koszt o decyzjach ostatecznych ustalających środki, o których mowa w art. 5 i 6, oraz zatwierdzonych ugodach, o których mowa w art. 8, w sposób odpowiedni do okoliczności sprawy i w określonych terminach, w tym w stosownych przypadkach poprzez indywidualne powiadomienie wszystkich zainteresowanych konsumentów.

1. Państwa członkowskie zapewniają, by sąd lub organ administracyjny **informował** zainteresowanych konsumentów na własny koszt o decyzjach ostatecznych ustalających środki, o których mowa w art. 5 i 6, oraz zatwierdzonych ugodach, o których mowa w art. 8, w sposób odpowiedni do okoliczności sprawy i w określonych terminach, w tym w stosownych przypadkach poprzez indywidualne powiadomienie wszystkich zainteresowanych konsumentów.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 9 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby opinia publiczna otrzymywała w sposób dostępny informacje dotyczące przyszłych, toczących się i zakończonych powództw zbiorowych, np. na publicznej stronie internetowej.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 13 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie zapewniają, by na żądanie upoważnionego podmiotu, który przedstawi rozsądnie dostępne fakty i dowody wystarczające do wszczęcia powództwa przedstawicielskiego i wskaże kolejne środki dowodowe znajdujące się pod kontrolą pozwanego, sąd lub organ administracyjny mógł nakazać **zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi** przedstawienie takich środków dowodowych przez pozwanego, zgodnie z **obowiązującym prawem Unii i krajowymi** przepisami dotyczącymi poufności.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, by koszty proceduralne związane z powództwami przedstawicielskimi nie stanowiły przeszkód finansowych dla upoważnionych podmiotów w skutecznym wykonywaniu prawa do dochodzenia środków, o których mowa w art. 5 i 6, takie jak ograniczanie obowiązujących opłat sądowych lub administracyjnych, zapewnianie im w stosownych przypadkach dostępu do pomocy prawnej **lub poprzez zapewnianie im na ten cel środków finansowania publicznego.**

Poprawka

Państwa członkowskie zapewniają, by na żądanie upoważnionego podmiotu, który przedstawi rozsądnie dostępne fakty i dowody wystarczające do wszczęcia powództwa przedstawicielskiego i wskaże kolejne środki dowodowe znajdujące się pod kontrolą pozwanego, sąd lub organ administracyjny mógł nakazać przedstawienie takich środków dowodowych przez pozwanego. ***Nakaz ten opiera się na ocenie potrzeby, zakresu i proporcjonalności wymaganego ujawnienia, zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi oraz z obowiązującymi przepisami unijnymi i krajowymi*** dotyczącymi poufności.

Poprawka

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, by koszty proceduralne związane z powództwami przedstawicielskimi nie stanowiły przeszkód finansowych dla upoważnionych podmiotów w skutecznym wykonywaniu prawa do dochodzenia środków, o których mowa w art. 5 i 6, takie jak ograniczanie obowiązujących opłat sądowych lub administracyjnych **lub** zapewnianie im w stosownych przypadkach dostępu do pomocy prawnej.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. *Nie później niż rok po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja dokonuje oceny, czy przepisy w zakresie praw pasażerów korzystających z transportu lotniczego oraz pasażerów w ruchu kolejowym oferują poziom ochrony praw konsumentów porównywalny z poziomem oferowanym w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku Komisja zamierza przedstawić właściwe wnioski, które mogą polegać zwłaszcza na usunięciu aktów, o których mowa w pkt 10 i 15 załącznika I, z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, jak określono w art. 2.*

skreśla się

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik I – punkt 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10) *Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46 z 17.2.2004, s. 1).*

skreśla się

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik I – punkt 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**15) Rozporządzenie (WE)
nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego
i Rady z dnia 23 października 2007 r.
dotyczące praw i obowiązków pasażerów
w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315
z 3.12.2007, s. 14).**

skreśla się

Poprawka 42

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik I – punkt 31**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**31) Rozporządzenie Parlamentu
Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010
z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach
pasażerów podróżujących drogą morską
i drogą wodną śródlądową oraz
zmieniające rozporządzenie (WE)
nr 2006/2004 (Dz.U. L 334 z 17.12.2010,
s. 1).**

skreśla się

Poprawka 43

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik I – punkt 32**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**32) Rozporządzenie Parlamentu
Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011
z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczące praw
pasażerów w transporcie autobusowym
i autokarowym oraz zmieniające
rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U.
L 55 z 28.2.2011, s. 1).**

skreśla się

Poprawka 44

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik II a (nowy) – tytuł**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ZAŁĄCZNIK III WYKAZ PRZEPISÓW

Poprawka 45

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik II a (nowy) – punkt 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***1) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004
Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia
11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne
zasady odszkodowania i pomocy dla
pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia
na pokład albo odwołania lub dużego
opóźnienia lotów, uchylające
rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L
46 z 17.2.2004, s. 1).***

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Powództwa zbiorowe na rzecz ochrony zbiorowych interesów konsumentów
Odsyłacze	COM(2018)0184 – C8-0149/2018 – 2018/0089(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 2.5.2018
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	TRAN 31.5.2018
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Georg Mayer 23.5.2018
Rozpatrzenie w komisji	9.10.2018
Data przyjęcia	22.11.2018
Wynik głosowania końcowego	+: 21 –: 14 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Inés Ayala Sender, Georges Bach, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Jacqueline Foster, Innocenzo Leontini, Peter Lundgren, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Gesine Meissner, Markus Pieper, Gabriele Preuß, Franck Proust, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Massimiliano Salini, Claudia Tapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Marita Ulvskog, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Ziļe
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Jakop Dalunde, Mark Demesmaecker, Anders Sellström, Henna Virkkunen
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Michael Gahler, Clare Moody, Flavio Zanonato

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
OPINIODAWCZEJ**

21	+
ALDE	Gesine Meissner, Pavel Telička
ECR	Mark Demesmaecker, Jacqueline Foster, Peter Lundgren, Roberts Zīle
ENF	Marie-Christine Arnautu
PPE	Georges Bach, Deirdre Clune, Andor Deli, Michael Gahler, Innocenzo Leontini, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Franck Proust, Massimiliano Salini, Anders Sellström, Henna Virkkunen, Luis de Grandes Pascual, Wim van de Camp

14	-
S&D	Lucy Anderson, Inés Ayala Sender, De Monte, Clare Moody, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Claudia Țapardel, István Ujhelyi, Marita Ulvskog, Flavio Zanonato, Janusz Zemke
VERTS/ALE	Michael Cramer, Jakop Dalunde, Keith Taylor

1	0
EFDD	Daniela Aiuto

	Korekty głosowania
+	
-	
0	

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw